

له بلاو كراوه كانی مائپهړی بههشت

وه لّام دانه وهی پرسپاری خوشکان

وه لّامی هه موو گومان و بیانوی نه و خوشکانه یه
که بالا پوښ نین

نوسینی

م. صلاح الدین عبدالکریم

۱۴۳۳ ک / ۲۰۱۱ ز

چاپی دووهم

مائپهړی بههشت

ba8.org

مائپهړنکی ئیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پیناواو بلاو کړدنه وهی نه و ئیسلامیه که سه له فی
صالح - پیغه مبهړی خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاو د لانی (رضی الله عنهم) له سهری بوون -
وه سهر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردىنى موسۇلمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتىيە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتىنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەى بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شيرك و كوفر و تاوان.

۳. پاللاۋتن و تەصفىيە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بېدە و بۆچۈنە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەى موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كوردنى براپەتىيەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جېگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتىن و كەمكردنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حېزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتىن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحىح و ئاشكرا كوردنى ئەو شتانەى كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، و تەۋفىقىمان بەدەيت بۇ ھەر كار و گوڭقارنىكى جوان وچاك بەو شېۋەيەيى كەخۇت لېي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ سُورَةُ النَّسَاءِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ سُورَةُ الْأَحْزَابِ

أَمَّا بَعْدُ... فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پاش ئه‌وی که شه‌یتان سه‌ریچی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ی کرد، خوای گه‌وره‌ی له‌په‌حمه‌تی خوای ده‌ری کرد، ئه‌ویش به‌لینی دا که‌وا که‌م ته‌رخه‌می نه‌کات له‌فریودان و له‌پری ده‌رکردن و گومراکردنی به‌نده‌کان، وه‌سویندی خوارد به‌خوای گه‌وره‌که‌ده‌بیّت هه‌موویان گومرا بکه‌م ته‌نها به‌نده‌ دلسۆزو نیه‌ت پاک و خواپه‌رسته‌کان نه‌بیّت که‌توانای به‌سه‌ر ئه‌واندا نیه‌و ئه‌وان خویان یه‌کلا کردۆته‌وه‌

بۆ خوای گه وره، خوای گه وره ده فهرمووئیت: ﴿ قَالَ فِعْرَنُكَ لَا غَوْنَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (٨٢)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿ (ص: ٨٢ - ٨٣)

بۆیه هه موو پێگا و هۆکاریکی گرت بهر بۆ ئەم مه بهسته، بۆنموونه پێغه مبه ر (ﷺ)

ده فهرمووئیت:

«إِنَّ الشَّيْطَانَ قَعَدَ لِابْنِ آدَمَ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ لَهُ تَسْلَمُ وَتَذَرُ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ
فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ فَغَفَرَ لَهُ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ فَقَالَ لَهُ تَهَاجِرُ وَتَذَرُ أَرْضَكَ وَسَمَاءَكَ
فَعَصَاهُ فَتَهَاجَرَ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ فَقَالَ لَهُ تُجَاهِدُ وَهُوَ جَهْدُ النَّفْسِ وَالْمَالِ فَتُقَاتِلُ
فَتَقْتُلُ فَتُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ وَيُقَسِّمُ الْمَالُ فَعَصَاهُ فَجَاهَدَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَمَاتَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ قُبُلَ كَانَ حَقًّا عَلَى
اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ غَرِقَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ وَقَصَتْهُ دَابَّةٌ كَانَ
حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ» (صحيح ابن حبان: ج ١٠ / ص ٤٥٣ ، وصححه الشيخ
الألباني في صحيح الجامع الصغير: رقم: ١٦٥٢).

واته: (شهيتان له سه ر هه موو پێگا کانی چاکه و خواپه رستی بۆ مروؤف داده نیشیئت و
پێی پێده گریت سه ره تا که دهیه ویئت موسلمان بیئت، شهيتان پێی ده لیئت ئایه
موسلمان ئه بیئت و واز له دینی خۆت و با و باپیرانت دینیت؟ جا مروؤف سه رپێچی
شهيتان ده کات و موسلمان ده بیئت، وه که دهیه ویئت کۆچ بکات له ولاتی کافرانه وه بۆ

ولایتی موسلمانان دیسان شهیتان پئی پی دهگریت و گومانی بۆ دروست دهکات و پئی دهلیت ئایه کۆچ دهکهیت و واز له مال و زهوی و ئاسمانت دینیت ؟

پاشان مرقه به قسهی شهیتان ناکات و کۆچ دهکات . پاشان ئهم مرقه دهیه ویت له پیناو خوی گه ورده دا جیهاد بکات، شهیتان لیژه شدا پئی پیده گریت و گومانی بۆ دروست دهکات و پئی دهلیت ئایه جیهاد دهکهیت تابکوژریت و خیزانه کهت له پاش خۆت شوو بکاته وهو میراتیه کهت دابهش بگریت ؟!! نه کهیت جیهاد بکهیت پاشان ئهم مرقه به قسهی ناکات و جیهاد دهکات، جا هه رکه سیك سه ریچی شهیتان بکات و به قسهی نه کات بهم شیوازه و ئهم کارانه ئه نجام بدات بۆ خوی گه وره، ئه وه خوی گه وره به حه قی داناوه له سه ر خۆی که بیکاته به هه شته وه .

هه روه ها پیشه و "ابن القيم" په حمه تی خوی لیبت دهفه رموویت: ((شهیتان بۆ گومرا کردنی مرقه هه موو پیگاو شیوازیکی له گه لدا به کار دینیت، سه ره تا هه ول دهدات تووشی شه ریک بریاردانی بکات، ئه گه ر ئه و که سه یه کخوایه رست بوو به قسهی شهیتانی نه کردو شه ریکی بۆ خوا داننا، ئه و هه ول دهدات تووشی بیدعهی بکات، جا ئه و که سه ئه گه ر په یوه ست بیّت به سوننه ته وهو بیدعه نه کات و سه ریچی شهیتان بکات، ئه وه هه ول دهدات تووشی تاوانه گه وره کانی بکات، جا ئه و که سه ئه گه ر به قسهی نه کرد، شهیتان هه ول دهدات تووشی تاوانی بچوکی بکات، ئه گه ر زۆر خوایه رست و له خوا ترس بوو هه ر به قسهی نه کرد ئه و هه ول دهدات به شتی موباحه وه سه رقائی بکات تاسه ر قائی په رستن و کاری چاکه

نه بیټ و پاداشت وهرنه گریټ، جا ئه گهر به قسه ی شه یتانی نه کرد ئه واهه ول ددات
سه رقالی بکات به و کردوانه ی که که متر پاداشتی له سهره نه که ئه و کرده وانه ی
که پاداشتی زوری له سهره».

به م شیوازه شه یتان له هه ول و تیکۆشانی بی وچان دایه تا زۆرتین که س له گه ل
خویدا بکاته ناو ئاگری دۆزه خه وه و له دونیاشدا به دبختیان بکات، جازۆر که س
هیه هه ره له قوناغی یه که مدا ته سلیم به شه یتان ده بیټ و شه ریک بۆ خوا داده نیټ و
دۆزه خ به هه میشه یی بۆخوی مسۆگهر ده کات و به هه شت له سهر خوی حهرام
ده کات و کرده وه کانی به تال ده کاته وه .

وه زۆر که سی تر له قوناغی دووه مدا چۆک بۆ شه یتان داده دهن و گوپراهی لی
ده که ن و پشت له سوونه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن و غه رقی ناو بیدعه ده بن،

وه زۆر که سی تر له قوناغی یه که م و دووه م پرزگاری ده بیټ و یه که خواپه رسته و
له سهر سوونه ته، به لام له قوناغی سییه م تیک ده شکیت و تووشی تاوانی گه وره
ده بیټ و شایه نی سزای خوی گه وره یان نه فره تی خوی گه وره یان غه زه بی
خوی گه وره یان ببهری بوونی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده بیټ، یه که ی که له و تاوانه
گه ورانه ی که ئا فره تانیکی یه که جار زۆر وه لامی شه یتانیان داوه ته وه و سه ریچی
فه رمانی خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده که ن وه خو یان پو به پرووی نه فره تی خوی
گه وره و سزای ئاگری دۆزه خ ده که نه وه بریتی یه: له خۆدانه پۆشینیان و

دهرختنی جوانی خویان بۆ پیاوانی نامه حره م و نه پۆشینی پۆشاکى شه رعى که حىبابه .

که له ئە نجامدانى ئە م تاوانه گه وره يه دا شه يتان چه نده ها گومان و شوبهه ی لاوازی بۆ هیناون تابیکه نه به لگه به ده ستیان وه بۆ نه پۆشینی حىباب، به لām له راستیدا هه موو بیانوه کانیا ن له مالى جالجالۆ که لاواز تره، ئیمه ش لی ره دا به گویره ی توانا و زانستی که ممان هه ولمان دا وه ئە و بیانوانه هه ل بوه شیئینه وه به به لگه ی قورئان یان سوننه ت یان عه قلى سه لیم که یه ک ده گرێ ته وه له گه ل قورئان و سوننه تدا، به ئومیدى ئە وه ی که سانیکى دل زیندو و حه ق و یست سوودى لی ببینن و بگه رپێ نه وه بۆ لای خوا ی گه وره و له خه و ی غه فله ت به ئاگا بی نه وه، تا هه لى ته مه نیا ن له ده ست نه دا وه و فریا ی خویان بکه ون و سه رپێ چى نه فس و شه يتان بکه ن و گویره یه لى خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بکه ن تا به خته وه رو ئاسووده بن له دونیا دا و به هه شت و په زامه ندی خوا ی گه وره به ده ست بی ن له پڕۆژى قیامه تدا که مه به ست و ئاوات و ئومیدى هه مووما نه { خوا ی گه وره بی به شمان نه کات لی ی } جا ئە وه ی که حه ق و راست بی ت وه پیکابیتم له خوا ی گه وره وه یه و ئە و خا وه نى هه موو فه زل و چاکه یه که، وه ئە گه ر له شتی کدا هه لām کرد بی ت و نه م پیکابیت ئە وه له نه فس و شه يتانه وه یه و دینى خوا لی ی بى به ریه و داوا ی لی خۆش بوون له خوا ی گه وره ده که م خوا ی گه وره له هه موو لایه کمان خۆشبیت.

داواکارم لہ خوای گہ ورہ ئہ م کارہ و سہ رجہ م کارو ووتہ کانی ترمان تہ نہا لہ بہر
پہ زامہ ندی خوای گہ ورہ بیّت و بہ شی ہیچ کہ سیکی تری تیدا نہ بیّت و لیّمانی
وہ ربگریّت و بیکاتہ تویشوی قیامہ تمان.

یه که م:

له وانه یه بلییت نه گهر حیجاب بیوشم که رمام ده بییت به تاییه تی له هاویندا !!!

وهلام: راسته پۆشینی حیجاب له هاویندا زۆر گهرمه و ئافرهت ئازار دهدات، به لام نه گهر بیربکه یته وه که جیبه جی کردنی فه رمانی په روه ردگارتو و چ پاداشتیکی که وره ی بۆ داناویت نه وه بیگومان له سه رت سووکی ده کات، هه روه ها بیرکردنه وه له ئاگری بلیسه داری دۆزه خ که سووته مه نیه که ی خه لک و به رده : ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ

وَالْحِجَارَةُ﴾ (البقرة: ۲۴) وه گه وره ترین ئاگر له دونیادا به شی که له هه فتا به شی ئاگری دۆزه خ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ). قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (فَإِنَّهَا فَضِلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ جُزْءًا، كُلُّهَا مِثْلُ حَرِّهَا). (البخاري / بدء الخلق / ۳۰۹۲)، وانظر حديث رقم: ۶۷۴۲ في صحيح الجامع الصغير).

نه وه دیسان ئاسانی ده کات له سه رت، هه روه ها بیرکردنه وه له نزیک بوونه وهی خۆر له ساحه ی مه حشه رو عاره ق کردنی خه لکی و نقووم بوونیان له ئاره قی خویان، وه به رز بوونه وهی ئاره قه که ش به نه ندازه ی نه و تاوانانه یه که مروڤ له دونیادا نه نجامی دهدات، نه وه دلنیا ده بییت که گهرمی دنیا زۆر ئاسانتره له و گهرمی و ناخۆشیانه

﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة: ۸۱).

بویہ پیویستہ ئەم گومانہی شہیتان پەت بکەیتەوہ بەقسە ی نەکەیت پە لە بکەیت
 لەپۆشینى حىجاب و ئارام بگریت لەسەر گەرمى دونیا تاخوای گەورە بپاریزیت لە
 گەرمى و گرو بلیسە ی ئاگرى دۆزەخ، چونکە پاداشتی خوای گەورە هاوشیۆە ی
 کرداری مەرۆفە، گەرمای دونیا بچیزیت لەبەر پەزنامەندی خوا ئەوا دلنیا بە خوای
 گەورە لە گەرمى ئاگرى دۆزەخ دەتپاریزیت .

وہ بزانی دەتوانیت ئارام بگریت لەسەر گەرمای دونیا بە لَام ھەرگیز توانای گەرمى
 ئاگرى دۆزەخت نییە !!! خوای گەورە ھەموو لایە کمان بپاریزیت لێ .

۱۵۵۵:

لەوانەییە بلییت زۆر گرانه لەسەرم که حیجاب بیۆشم ؟!

وہلام: زور راستہ بہ راستی زور قورسہ لہ سہر ئافرہت کہ حیجاب بپوشیت و ببیت بہ بالا پۆش چونکہ شہیتان واز لہ ہیچ کہس ناھینیت بہ ئاسانی وەلامی فہرمايشته کانی خواو پیغہ مہری خوا (ﷺ) بداتہ وە بە لکو چہ ندہا رپیگرو بہ ربہستی بۆ دروست دہکات، وە چہ ندہا گومانی بۆ دہ دۆزیتہ وە وە تاوانی لا جوان دہکات و بۆی دہ رازینیتہ وە، وە گوێرایی لہ سہر زور قورس دہکات، ئہ وە تا خوا ی گہ ورہ دہ فہرموویت: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ (البقرة: ۴۵).

واته: (به پاستی نویژ کردن زۆر قورسو گرانه ته نها لای ئه و که سانه نه بیئت که ملکه چو گوێرایه لی خوا ی گه وره ن) .

که‌واټه: خوای‌گه‌وره ئاسانی ده‌کات و شه‌یتان گرانی ده‌کات پی‌ویسته له‌سه‌رت پشت به‌خوای‌گه‌وره ببه‌ستیت و په‌نای پی‌ بگریټ له‌فرو فی‌ل و نه‌خشه و پیلانی شه‌یتان، خوای‌گه‌وره یارمه‌تیت ده‌دات و بۆت ئاسان ده‌کات .

هەرودها ئەو ەى يارمەتى دەرت دەبىت ئەو ەى ەلەپىش تۆدا ئافرەتانىكى
يەكجار زۆر حىجابيان پۆشيوەو تۆ تازەنيت بەلکو کاروانىك لەپىش تۆدا
پۆشيتووەو ئىستاش ئەو کاروانە بەردەوامە پىويستە تۆش چى تر دوانەكەويت و
شوئىن ئەو کاروانە بکەويت.

ههروه‌ها بزانه به‌هه‌شتی خوای گه‌وره زۆر به‌نرخه‌و به‌ئاسانی ده‌ست ناکه‌وئیت به‌لکو کردارو هه‌ول و تیکۆشانی ده‌وئیت وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووئیت: (أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةً أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ). (سنن الترمذی: ج ٤ / ص ٦٣٣، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع الصغير: رقم: ٦٢٢٢).

ههروه‌ها به‌هه‌شت ده‌ور دراوه به‌ناخۆشی و ته‌نگو چه‌له‌مه ده‌بیئت ئه‌م ناخۆشی و به‌به‌ستانه بېریت پاشان ده‌گه‌یت به‌به‌هه‌شت، وه‌ دۆزه‌خ ده‌وره دراوه به‌شه‌هوه‌ت و ئاره‌زو ئه‌گه‌ر شوینی ئاره‌زووه‌کان بکه‌ویت ئه‌وه به‌ئاسانی ده‌تگه‌یه‌نیئت به‌دۆزه‌خ وه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمووئیت: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ). [البخاري / الرقاق / ٦١٢٢].

ههروه‌ها تۆ له‌ ژيانی دونه‌یدا وه‌بۆده‌ست خستنی دونه‌یات چه‌نده‌ها کاری گران و قورس ئه‌نجام ده‌ده‌یت و به‌لاته‌وه ئاساییه‌ ئه‌ی با بۆ ده‌ست خستنی په‌زامه‌ندی خالقه‌که‌ت و به‌هه‌شتی پان و به‌رینی هه‌ندیک شتی گران ئه‌نجام به‌ده‌یت .

سییه م:

له وانه یه بلییت من گه نجم و ته مه نم زوری ماوه پاش چه ند سالیکی تر حجاب
ده پوشم؟!

وهلام: ئه گهر دانیایت که تا ته مه نی پیری نامریت و هه ره له ژياندا ده بیت بویه
ئیسنا حجاب ناپوشیت و به نیازی له ساته وهخته کانی ته مه نی پیریدا بیپوشیت
ئه وه زور به هه له دا چوویت، چونکه خوتیش به چاوی خوت ده بینیت که چهنده ها
که س هه ره له سه ره تای ته مه نی لاویتییدا مه رگ یه خه یان ده گریت و ته مه نیان
کو تای پیدییت و مالتاواپی له دنیای پووناک ده که ن و به ره و گوپرو مالی
راسته قینه یان به پری ده خرین و هه موو هیواو ئومیدو ئاواتیان له گه له خویان له گل
ده نین که له وانه یه له ناو خانه واده و خزمه کانی خوتدا چه ند که سیکتان له ته مه نی
که نجیدا مردبییت، ئیتر چون ریگه به خوت

ده دهیت که به م بیانوه لاوازه خوت بخه له تیینی که زه ره رهنه ندی سه ره کی
خوتیت وه هیچ عوزریکت نابیت لای خوی گه وره خو ئه گهر ئه جه لیش هات ئه وه
یه که چرکه نه پیش ده خریت نه دوا ده خریت وه که خوی گه وره ده فه رموویت:

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْقَدُونَ ﴿٣٤﴾ (الأعراف: ٣٤).

ئه و کاته چه ندیک هاوار بکهیت و بلییت: ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ ٩٩ ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا
فِيمَا تَرَكْتُ﴾ (المؤمنون: ٩٩ - ١٠٠).

واته: هه رچه ند بلتیت خوايه په روه ردگار بم گه پینه وه بۆ دونیا به لکو کرده وهی
چاک ئه نجام بدهم و گوپرايه لیت بکه م، پیت ده وتریت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا
وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۰).

نه خیر به هیچ شیوازیك گه پانه وه نییه بۆ ژیا نی دونیا ئه مه وشه یه که تۆ ده یلئیت
به لکو له ژیا نی به رزه خ له ناو گۆر ده میننه وه تاپوژی زیندو بوونه وه له قیامه تدا،
وه په حمه ت له ئیمامی شافعی بیت که ده فه رموویت :
تزود من التقى فإنك لاتدری

إذا جنَّ ليلٌ هل تعيشُ إلى الفجر
زۆر ته قوای خوابکه چونکه تۆ نازانیت
ئه گهر شه و داها ت تۆ ده ژیت تابه یانی
فکم من صحیح مات من غیر علة
وكم من سقیم عاش حیناً من الدهر
چه ند له ش ساغ مردن به بی نه خوشی
چه نده ها نه خوشیش سه رده مانیک ژیا ن

واته: به نه خوشی و ساغی و گه نجی و پیری نییه، به لکو ئه جه له و که سیش ئه جه لی
خوی لیوه دیار نییه و نازانیت که ی ده مریت .
پاشان ئه گهر له ته مه نی گه نجیدا خۆت دانه پۆشیت و حجاب نه پۆشیت و له ته مه نی
پیریدا بیپۆشیت ئه وه ئه جرو پاداشتیکی زۆر له ده ستی خۆت ده ده یت وه زۆر

ئازایه تیش نییه و له گه نجیتیدا تاوانیکى زۆر ده نیږى بۆسه رته رازووی کرده وه خراپه کانت .

پاشان ئایه نازانیت یه کیک له وهوت کۆمه لهی که له پوژی قیامه تدا له ژیر سیبهری عهرشی پهروه ردگاردا ده بن که له و پوژده دا هیچ سیبهریک نییه جگه له و سیبهره (وَسَابُّ نَشَأً فِي عِبَادَةِ اللَّهِ) [البخاري / الجماعة و الإمامة / ٦٢٩٤] .

که نجیکه که ته مه نی گه نجیتی له په رستن و گوپړایه لی خواى گه ورده دا به سه ر بردیټ، نه که ته مه نی گه نجیتی له تاوان و سه ریپچیدا به سه ر بردیټ و بلیټ که ی پیر بووم پاشان گوپړایه لی خواى گه وره ده که م .

بۆیه ده ستپیشخه ری بکه و ته مه نی گه نجیت له په زامه ندی و گوپړایه لی خواى گه ورده دا به سه ر به ره تاله ژیر سیبهری عهرشی خواى گه ورده دا سه ر فرازو سه ر به رز بیت .

بۆیه مانه وهت له ژياندا ده رفه تیکه له لایه ن خواى گه وره وه بۆ ئه وه ی بگه ریټه وه بۆ لای به رنامه که ی .

چواره‌م:

له‌وانه‌یه بلییت نه‌گهر حیجاب بی‌وشم جوانی خۆم له‌ده‌ست ده‌ده‌م و خه‌لکی

به‌ناشرینم ده‌زانیت ؟!

وهلام: جوانی و ناشرینی و خۆشه‌ویستی و پق لی‌بوون به‌ده‌ستی په‌روه‌ردگاره
نه‌گهر که‌سیک گو‌پراپه‌لی په‌روه‌ردگار بکات ئه‌وا خۆشی ده‌و‌یت، وه‌که‌خۆشی
ویست به‌جبریل (علیه السلام) ده‌فرمو‌ویت: ئه‌وا من فلانه که‌سم خۆش ده‌و‌یت
تۆش خۆشت بو‌و‌یت ئه‌و‌یش خۆشی ده‌و‌یت و پاشان به‌فریشته‌کانی ئاسمان
ده‌ل‌یت په‌روه‌ردگار فلانه که‌سی خۆش ده‌و‌یت ئی‌وه‌ش خۆشتان بو‌و‌یت ئه‌وانیش
خۆشیان ده‌و‌یت، پاشان خ‌وای گه‌وره خۆشه‌ویستی ئه‌و که‌سه ده‌خاته د‌لی
خه‌لکی سه‌ر پ‌ووی زه‌وی و خه‌لک‌یش خۆشیان ده‌و‌یت.

که‌واته م‌رو‌ف به‌گو‌پراپه‌لی خ‌وای گه‌وره خۆشه‌ویست و جوان و شیرین ده‌ب‌یت له‌د‌لی
خه‌لک‌یدا نه‌ک به‌تاوان و سه‌رپ‌یچی به‌ل‌کو به‌مانه خ‌وای گه‌وره ناشرین و پق لی‌بووی
ده‌کات له‌لای خه‌لکی، ئایه خۆت چه‌نده‌ها که‌س نا‌ناسیت که‌به‌شی‌وازو پ‌وکه‌ش
زۆر جوان نین به‌لام به‌ه‌وی پۆشینی حیجاب و گو‌پراپه‌لی کردنیان بۆ خ‌وای گه‌وره
له‌د‌لی خه‌لک‌یدا جوان و شیرین و خۆشه‌ویستن ؟!

وه‌به‌پ‌یچه‌وانه‌شه‌وه چه‌نده‌ها که‌س هه‌یه له‌شی‌وازو پ‌وکه‌شدا جوانن به‌لام به‌ه‌وی
تاوان و سه‌رپ‌یچه‌وه خ‌وای گه‌وره له‌د‌لی خه‌لک‌یدا ناشرینی کردوون و بی‌پ‌یزو
سو‌وکن له‌لای خه‌لکی .

كه واته نابیت ته نها ته ماشای پروه ماده كه بكهیت، به لكو لایه كی تری مه عنه وهی و غه بیی زیاتر ده ور ده بینیت، هه روه كو چۆن پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، أَقْرَأُوا: [فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا]). [البخاري / التفسير / ٤٤٥٢]. واته: له رۆژی قیامه تدا پیاویکی زۆر قه له و ده هینن كه ده كیشن لای خوی گه وره كیشی باله میشوله یه كی نیه و سووكه، چونكه فه رمانی خوی جیبه جی نه كرده و چه ندك قه له و بیت به لآم له ته رازووی خوی گه وره دا سووك و بی نرخه. ئەم ئایه ته بخویننه وه كه خوی گه وره ده فه رمیت: له رۆژی قیامه تدا هیچ كیش و نرخیکیان بۆ دانانین.

كه واته جوانی تۆش له پۆشیننی پۆشاکي حورمهت و حیشمه تدايه، نهك له ده رخستنی جوانی خۆت بۆ پیاوانی نامه حره م و خۆت و ئەوانیش گوناھ بار بكه یت.

پاشان ئایه له سزای خوی گه وره ناترسیت كه له هه ر دوو دنیا دا سزات بدات و جوانیه كه ت لی بسه نیته وه به هۆی پرو داویكه وه وه كو سوتاندن یان نه خۆشی كه به چاوی خۆت له وانه یه چهنده ها كه س ببینیت كه به هۆی پرو داویكه وه جوانیان له ده ست داوه خوی گه وره هه موو لایه كمان بپاریژیت، جاپه له بكه له وه لآمدانه وهی فه رمایشتی خوی گه وره و گومان و وه سه وه سه ی شه یتان وه لا بنی تابه خته وه ری هه ردوو دنیا به ده ست بینیت ان شاء الله.

پینجه م:

له وانه یه بلییت له پاش هاوسه رگیری حیجاب ده پوشم؟!

له وهلامدا ده لیین: ئایه دلنیا ت که ده مینیت تا ئه و کاته و ئه جهل یه خه ت ناگریت
!؟

بیگومان نه خیر که س نازانیت سبه ی چی به سه ردیت نه ک کاتیکی دریژتر وه ک
خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ (لقمان: ۳۴).

واته: هیچ که سیك نازانیت سبه ی چی به سه ردا دیت وه هیچ که سیكیش نازانیت
له چی شوینی کدا ده مریت .

که واته تو نازانیت ئایه ده گه یته ئه و کاته یان نا، به لکو چه نده ها پرووداومان
بینیووه و بیستووه و که له کاتی زه ماوه ند کردندا بووک یان زاوا یان هه ردوکیان
به پرووداویک یان کاره ساتیک گیانیان له ده ست داوه له کاتی کدا که پوشاکی
ناشهرعی و له حاله تی ئاهه نگ گیرانی ناشهرعی که ئه ویش دیارده یه کی زور
مه ترسیدارو ترسناکه چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
بِالْحَوَاتِيمِ) أخرجه أحمد (۳۳۵/۵ ، رقم ۲۲۸۸۶)، والبخاری (۲۴۳۶/۶ ، رقم ۶۲۳۳) ، وابن
حبان (۵۰/۱۴ ، رقم ۶۱۷۵).

واته: کرده وهی مروفت ته نها به کو تاییه که یه تی» .

واته کرده وهی مروفت به چی کو تاییه هات ئه وهی بو حساب ده کریت، ئه گه ر
که سیك له سه ر تاوان و سه ریچی بمریت ئه وه نیشانه ی سه ره نجام شه پی و

خراپیه، وهئه گهر له سهر گوێرایه لئو کردهوهی چاک بمریت ئه وه نیشانهی
سه رئه نجام خیری و باشی و به هه شتییه .

جا کێ ده لیت تۆش یه کێک نیت له وکه سانهی که له کاتی ئه و تاوان و سه ریچیه دا
مردن پرووبه پرووت نابیتته وه، وهک ئیمامی شافعی ده فه رموویت:
وكم من عروس زینوها لزوجهها

وقد قُبِضَتْ أرواحهم ليلة القدر

واته: چه ندهها بووک پازیتیرانه وه بۆ هاوسهره کانیا
به لام له شهوی به یهک گه یشتندا کفیا بۆ دوراو خرا نه ناو کفن و رۆحیا کیشرا.
پاشان ئه گهر تۆ به رده وام بیت له تاوان و حیا به نه پۆشین تا ئه وکاته کێ ده لیت
خوای گه وه یارمه تیت ده ده ت له وکاره دا؟

یاخود تۆش که سیکی خراپ نابیت که ژیا نیت له گه لیدا نه گونجیت؟

یاخود ئه و کاته ئه و ریگرت لیبکات له پۆشین حیا به؟

ئه وانه هه مووی پیلانی شه ییتانه و به قسه ی شه ییتان مه که و شوینی مه که وه تا
فریوت نه دات و به ره و دۆزه خت نه بات چونکه ئه و بانگی خه لکی ده کات بۆ دۆزه خ

نهک بۆ به هه شت ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (فاطر: ٦)

خوای گه وه بمان پاریزیت له شه ییتانی جنی و مروؤ.

شه شه م:

له وانه یه بلییت نه گهر حیجاب بیوشم مه گهر واز له خوشیه کانی دنیا بینم

!؟

له وهلامدا ده لێن: نه وه بچونیکى یه کجار هه له یه، چونکه نه و ئافره تانه ی که بالا پویشن که سیان وازیان له خوشیه کانی دنیا نه هیناوه، به لام باش بزانه خوشیه کانی ژیاى دنیا دوو جوړه :

جوړی یه که م: خوشیه کی ناراسته قینه و پوکه شو سهراب ئاسا که شه ییتان له پیش چاوی خه لکی ده پرازی نه وه و جوانی ده کات و خه لکی واتى ده که یه نیت که خوشیه کانی ژیاى دنیا بریتیه له به زاندنی سنووره کانی خوی گه وره و نه جامدانی تاوان و قه دهغه کراوه کان، وه گومانیان بۆدروست ده کات که به تاوان و سه ریچی ده که نه خوشی ژیاى دنیا و به خته وه رو ئاسوده ده بن، به لام له راستیدا مروف چه ندیک تاوان نه جام بدات زیاتر به دبه خت و دل ته نگو خه فه تبار ده بیست و خیرو خوشی له خوی نابینیت، خوی گه وره به پاشکاوی نه م راستیه مان ده خاته پیش چاو و ئاگادارمان ده کاته وه له تاوان و سه ریچی و ده فه رموویت:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنتَ أَتَيْنَا فَسَيْنَهَا

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْشِيُكَ (طه: ١٢٤ - ١٢٦).

واته: ههركه سيك پشت بكات له دين و قورئانه كهی من ئه وه له ژيانی دونیادا ژيانیکي تهنگو تهسكو خهفه تباری ده بیټ، وه له پوژی قیامه تیشدا به کویری هه شری ده کهین ئه ویش ده لیت ئه ی پهروه ردار بۆچی به نابینایی هه شرم ده کهیت خۆمن له دنیا چاو ساغ بووم، خوی گه ورهش دهفه رمویت تو له دنیا ئایهت و دینه کهی منت پشت گوی خست و له یادت کرد له سزای ئه وه دا توش ئه مپو ده بیټ له سزادا بمینیته وه وه لامت نادریته وه» .

جا به م جوړه پوکه شه هه ل نه خه له تین چونکه ئه وه سه ر ئه نجامه کهیه تی له دنیاو دوا پوژدا .

جوړی دووهم: خو شیه کی راسته قینه وه حه قیقیه که له جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی گه وه و پیغه مبه ره کهیه تی (ﷺ) که مروف چه ندیک له دروستکاره کهی نزیك بیته وه به گویرایه لی کردن و په رستنی ئه وه زیاتر دل خو ش و به خته وه ری ده کات، کی هیه به ئه ندازه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و هاوه له به پیره کانی (خوی گه وه له یان پازی بیټ) و شوین که وتوانیان به خته وه رو ئاسووده بوو بیټ، ئه وان سه ره پای نه بوونی و برسیټی و ژیانیکي ساده به لام زور دل خو ش بوونه تاوه کو فه رموویانه: (واللہ انما فی لذه لو علمها الملوك وأبناء الملوك لجالدونا علیها بالسیوف) (وصفة العمر، ص ۱، د. علي بن عمر بادحدح).

واته: سویند به خوی گه وه ئیمه له خو شی و شادی و له زه تیکداین که ئه گه ر پاشاو کو په کانیان بزانی ئیمه چه نده ئاسووده یی ئه وه به شمشیر ده مانکوژن

له سه‌ری، پاشان خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (الأعراف: ۳۲).

واته: ئه‌ی محمد (ﷺ) پێیان بلی کێ ئه‌و جوانی و پازاوه‌یه‌ی ژیا‌نی دونه‌ی قه‌ده‌غه‌و حه‌رام کردووه که خوای گه‌وره بۆ به‌نده‌کان ده‌رکردووه و ئاشکرای کردووه، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌موو خواردنه به‌تام و به‌له‌زه‌ت و هه‌لا‌انه‌ی که خوا پێی به‌خشیون؟ پێیان بلی له‌ژیا‌نی دونه‌ی بۆ باوه‌ردارانه‌و خه‌لکی تریش سوودمه‌ند ده‌بێت لێ‌یان و چی‌ژیان لێ وهرده‌گرن، به‌لام له‌پۆژی قیامه‌تدا تاییه‌ته به‌باوه‌رداران و خه‌لکانی بێ باوه‌ری لێ بێ‌به‌ش ده‌کری‌ت .

که‌واته جوانی و پازاوه‌یه‌ی ژیا‌نی دونه‌ی بۆ باوه‌ردارانی په‌خساندووه نه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌ردارو بالا پۆشه‌ لێ بێ‌به‌ش بێت !!

هه وته م:

له وانه یه بلییت نه گهر حیجاب بیوشم خه لکی توا نجم لی دهدات و ره خنهم لی
ده گریت و لومه ده که ن؟!

له وه لامدا ده لێین: ئه وه قسه یه کی جیگیرو دامه زراو نیه و تاراده یه ک حه قیقه تی
نیه، چونکه سوپاس بۆ خوا تۆ له ناو موسلماناندا ده ژیت و له ناو گاورو جووله که دا
ناژیت تاخه لکی گالته پێ بکات، وه به هه زاره ها ئافرهت بالا پۆشن و که س
توانجیان لی نادات، به لکو به پێچه وانه وه ئه وه نده ی ئافره تی بالا پۆش پیزی
لیگیراوه ئافره تی سفور به و شیوازه نییه له ناو کۆمه لگای ئیمه دا پاشان
ئافره تی باوه ردار نابیت له لومه ی لومه کاران بترسیت له حه قدا، خوی گه وره
له وه سفی باوه رداراندا ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (المائدة: ۵۴).

واته: له حه قدا له جی به جی کردنی دینی خوادا له لومه ی لومه کاران ناترسن و
گوپی پێ نادهن، بۆچی له په خنه و لومه ی خه لکی ده ترسیت به لام له په خنه و
لومه و سه رزه نشت کردنی په روه دگاره که ت ناترسیت و شه رمی لێناکه یت و
گوپرایه لی ناکه یت که له قوئانی پیروژدا چه نده ها ئیه تی بۆ تۆ ئافره تانی تر
نادۆته وه خواره وه ؟!

وه ئه و که سانه ی که لومه ت ده که ن ئایا دلسۆزی تۆن و به خه می تۆوه ن و
له دلسۆزی و په رۆشیدا په خنه ت لی ده گرن و لومه ت ده که ن؟ یاخود له نه زانی و
نه فامی و بی ئاگایاندا؟! .

وه نه گهر تو به قسه ی نه وان بکه یت و گوئی رایه لّیان بکه یت چی پاداشتیکت
 له وانه وه ده ست ده که ویت؟!
 دلّیابه جگه له په شیمانی و سزای دنیاو دواړوژ هیچی ترت ده ست ناکه ویت
 جاوریابه و گوئی به و شتانه مه ده گوئی رایه لّی خوی گه وره بکه په یمانی داوه
 له دنیاو قیامت پاداشتی گه وره ت ده داته وه، وه په روه ردگار په یمانی خوی
 ده باته سه رو په یمان ناشکینیت.

هه شته م:

له وانهیه بلییت ئه گهر حیجاب بیوشم کهس منی ناویت و هاوسه رگیرم دوا
ده که ویت یا خود هه رنابییت؟

له وهلامدا ده ئین: به پیچه وانه وه هه رکه سیك له خوا بترسییت و خۆپاریزییت له تاوان
ئه وه خوای گه وره کارهکانی بۆ ئاسان ده کات و ده روی خیری لی ده کاته وه
پزق و پۆزی فراوانی به سه ردا ده پزیتی، وه ک خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ
يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝﴾ (الطلاق: ۴). وه ده فه رموویت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝﴾ (الطلاق: ۲ - ۳).

وه ئه م شته ش له واقعیدا پهنگی داوه ته وه ئه وهنده ی ئافره تانی بالا پۆش پرۆژه ی
هاوسه رگیریان ئاسانه و داخوای کاریان زۆره ئافره تانی تر به م شیوازه نین،
به لکو زۆر ئافره ت هه یه له شیوازه و پوو خساردا وانیه به لام په وشته و ئاکارو
په فتارو بالا پۆشیه که ی وای کردوه که داخوای کاری زۆرییت و زوو دابمه زرییت،
هه روه ها به ته نها دامه زراندن گرنگ نیه به لکو به خته وه ر بوون و گونجاندن و
به رده وامی گرنگه که ئه مه ش به ده ستی خوای گه وره یه هه رکه سیك دوور بییت
له تاوان و سه ریچی و، گوپرایه لی خوای گه وره بکات ئه وه خوای گه وره له م پرۆژه
گرنگه دا سه رکه وتوو ده کات و یارمه تی ده دات و کار ئاسانی بۆ ده کات و کۆسپ و
ته گه رهکانی سه ر پێگای ژیا نی بۆ لاده بات به لام ئه گه ر ئافره تیک جوانی خوی بۆ
خه لکی نامه حه رم ده ربخات و خوی دانه پۆشییت ئه گه ر هاوسه رگی ریش بکات
سه رکه وتوو نابییت و ژیا نی پرده بییت له تالی و ناخۆشی و ئازا وه و سه ر
ئه نجامه که شی جیا بوونه وه و بیزار بوون ده بییت له ژیا نی هاوسه رگی ری .

جابرانه ئه وهش گومان و وهسوه سهیه کی تری شهیتانه بۆ ئه وهی حیجاب نه پۆشیت و بهردهوام بیت له تاوان و سه ریچی کردنی پهروه دگارت تاتۆش وهکو خۆی بهرو دۆزهخ په لکیش بکات، ئاگاداریه و به قسه ی نه کهیت و په له بکه له وهلامدانه وهی خوی گه وه تابه به هه شتی پان و بهرینت شاد بکات له دونیاش ئاسوده و به خته وهرت بکات.

نۆیه م:

له وانه یه بلییت له سهرم نوسراوه که بالا پۆش نه بم و به دهست خۆم نییه و

ده سه لاتم نییه ؟

له وهلامدا ده لیین: مرۆف که کرداره کانی له سهر نوسراوه مانای ئه وه نیه که خۆی هه لبژاردن و ده سه لاتی نه بییت، به لکو خوی گه وه زانستیکی ئه زه لی هه یه پیش ئه وهی مرۆف دروست بکات ده زانییت که دروستی بکات ریگای خراپ هه لده بژیییت به ویستی خۆی پاشان ئه م هه لبژاردنه ی خۆی به ویستی خۆی ده نووسییت، نه ک خوی گه وه مرۆف ناچار بکات که ده بییت خراپه بکات و پاشانیش سزای بدات، ئه مه دادپهروه ری نیه و کرداری خوی گه وه نییه، به لکو خوی گه وه مرۆفی سه ریشک کردوه و هه توانا و ویستی پی به خشیوه، وه ریگای راست و خراپی بۆ پوون کردۆته وه: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ۱۰) تابه ویستی خۆی یه کیکیان هه لبژیییت، ئه م شته یش له واقعیدا زانراوه که س ناتوانییت نکۆلی لی بکات، تۆ که سفوری خۆت هه لتبژاردوه و که س زۆری لی نه کردوی، وه له هه موو کرده وه کانی تریشتدا به هه مان شیوه، بۆ نمونه ئه گه ر زله یه ک له هاوپیکه ت

بدهیت که ووتی بۆ وات کرد؟ تۆش له وه لāmدا بلّیت ده سه لاتم نه بوو له سه رم نوسرابوو که ئه و زله یه ت لّی بده م، ئایه ئه م بیانووه ت لّی قه بوول ده کات؟! یا خود به که سیکی شیتت له قه لّه م ده دات؟ پاشان ئه گهر له دادگا شکات له که سیك بکریت که ده ست درژی کردبیت یا خود پيشیلی یاسای کرد بیت له وه لāmدا بلّیت له سه رم نوسرابوو ئایه لّی قبول ده کریت یا خود سزای به سه ردا ده سه پیئریت؟، بیگومان سزا ده دریّت .

جائهم بیانووه که خوا له سه رمی نویسووه ئه گهر راست بووایه وه ربگریاه ئیتر تاوان نه ده ما له سه رزه وی که ئه نجام نه دریّت و زولم و ستم پیاده ده کراو ده بووایه دادگا کان و فه رمانگه کان و سزاکان و به ندیخانه کان هه موو هه لّبووه شینرایه ته وه چونکه هه رکه سیك تاوان و سه ریچی ده کات ئه وبی تاوانه و له سه ری نوسراوه !!! که واته ئه مه گومانیکی یه کجار پووجه لّو بی بنه مایه .

له سه رده می ئیمامی عومه ردا (رضی الله عنه) پیاویك دزی کردو جیگیر بوو له سه ری ویستیان دهستی بپرینه وه چونکه دزی کردوو ئه ویش ووتی : (مهلاً یا أمیر المؤمنین فإنا سرقت بقدر الله).

واته: په له مه که ئه ی خه لیفه ی موسلمانان دهستم مه بره چونکه من دزیم کردوو خوا له سه رمی نویسووه و خۆم تاوانبار نیم و ده سه لاتم نیه، ئیمامی عومه ریش فه رمووی: (ونحن إنما نقطع بقدر الله) (مجموع فتاوی و رسائل الشيخ ابن عثيمين، الإیمان القدر: ۵/ ۱۴۱).

واته: ئیمه ش خوا له سه ری نویسووین که دهستی تو بپرینه وه .

ههروهه ئایه تۆ بۆکاری دونیایی خۆت ئه گهر دووکار هاته پێشت یه کێکیان کاری سووک و ئاسانه و مانگی به یه ک ملیونه، ئه وی تریشیان کاریکی گرانه و قورسه تییدا زۆر ماندوو ده بیت و مانگی ته نها به سه د هه زاره ئایه کاره گران و قورسه که هه ل ده بژێریت که مانگی سه د هه زارت ده ست ده که ویت و پاشان بلیت خوا له سه ری نووسیوم ئه م کاره بکه م؟! بیگومان نه خێر ده چیت کاره سووک و ئاسانه که هه لده بژێریت که مانگی یه ک ملیونت ده ست ده که ویت .

ئه ی بۆچی بۆکاری دونیات باشه که هه ل ده بژێریت و خراپه که هه ل نا بژێریت و نا لیت خوا له سه ری نووسیوم؟! به لام بۆ دینه که و قیامه ته که خراپه که ((سفوری)) هه ل ده بژێریت و ده لیت خوا له سه ری نووسیوم، که واته بۆ قیامه تیش باشه که هه ل بژێره ((بالا پۆشی)) پاشان بلی خوا له سه ری نووسیوم. ههروهه ئه گهر بته ویت سه فهر بکه ی بۆ شارێک پیت بووتریت دوو پێگا هه یه که ده تگه یه نیت به وشاره پێگای یه که م پێگایه کی لاپییه و دووره و چۆله و پیر مه ترسیه و پێگرو چه ته ی لپییه و مرقۆ تیا ده چیت ئه گهر له و پێگایه وه بپوات، پێگای دووه م پێگایه کی نزیک و ئاشنا و ئاوه دان و سه لامه ته مرقۆ به ئاسانی ده گات به و شاره و هیچ مه ترسیه کی تیدانیه، ئایه تۆ کام پێگایه یان هه لده بژێریت؟! بیگومان پێگا نزیک و ئه مین و سه لامه ته که هه ل ده بژێریت و ناچیت پێگا دوورو چۆل و مه ترسیداره که هه ل بژێریت و بلیت خوا له سه ری نووسیوم، که واته بۆ قیامه تیش که زۆر سه خته پێگا سه لامه ت و ئه مینه که هه ل بژێره تابه ئاسانی بته گه یه نیت به به هه شت (که پێگای راستی و خوا په رستی و بالا پۆشیه) فیل له خۆت مه که و پێگای خراپ و تاوان و سه رپێچی و سفووری هه لمه بژێره و بلیت خوا

له سه ری نووسیووم، ئیستا ئه م گومانه ی شهیتانت بو پوون بووه وه چیتەر خۆت مه خه له تینه و به قسه ی شهیتان مه که تا به ره و دۆزه خت نه بات.

دهیه م:

له وانه یه بلیت حیکمه ت چیه له پۆشینی حیجاب؟!

له وهلامدا دهلیین: گه وه ترین حیکمه ت له پۆشینی حیجاب بریتیه له جی به جی کردنی فه رمانی خوی گه وه که ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ (الأحزاب: ۵۹)

واته: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به خیزانه کانت و کچه کانت و ئافره تانی باوه پردار بلی خویان داپۆشن و له چکه کانیا ن شوپ بکه نه وه بۆسه ر سینگیان، ئه وه باشتره که پی ی ده ناسرینه وه که داوین پاکن و له لایه ن پیاوانی خراپه وه ئازار نادرین. هه ره ها حیکمه تیکی تر بریتیه له ده ست خستنی ئه جرو پاداشتیکی زۆر له قیامه تدا وه به خته وه ری و ئاسوده یی له دنیا دا بوخوپارستن له ناگری دۆزه خ چونکه ئه و ئافره تانه ی که پۆشاک ی شه رعی له به ر نا که ن هه رپه شه یان لیکرا وه به ناگری دۆزه خ (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِبَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ: رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا

يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا). (أخرجه مسلم (٨ / ١٥٥) و البيهقي (٢ / ٢٣٤) و أحمد (٢ / ٣٥٥ - ٣٥٦ و ٤٤٠) (وانظر حديث رقم : ٣٧٩٩ في صحيح الجامع الصغير).

واته : دوو کو مہ ل ہن لہ ئوممہ تہ کہم ئہ ہلی دۆزہ خن بہ لَام لہ سہ ردمی مندا
نین و من نہ یانم بینووه لہ پاش من پەیدا دەبن :

یہ کہ میان " کہ سانیکن قامچیان بہ دەستەوہ یہ وە ک کلکی مانگا وایہ بہ ناحەق
لە خە لکی پی دە دەن .

دووہ میان " ئافرە تانیکی پۆشتە ی پووتن ((جلیان لە بەرہ بہ لَام خوای گەورە
حیسابی پووتیان بۆ دە کات چونکہ تە نکە یاخود تە سکە یاخود کورتە)) بہ لارو
لە نجە بہ سەر زەویدا دە پۆن و سەرنجی پیاوان بە لای خوایندا پادە کێشن،
قژەکانیان وە ک بان پشتی و شتر بەرز دە کە نەوہ لە بان سەریان، ئەوانە ناچنە
بە ھەشتەوہ بە لکو بۆنی بە ھەشتیش ناکەن، ھەرچەندە بۆنی بە ھەشت لە دووری
چل سالەوہ دیت، کہ واتە ئەو ئافرە تانە نە ک ھەر ناچنە بە ھەشتەوہ بە لکو دووری
چل سال پێ لە بە ھەشتەوہ دوورن و لە ناو ئاگری دۆزە خدان ((خوای گەورە بمان
پاریزیت))، کہ واتە ئایە ئەوە حیکمەت و دانایی و کار بە جیئی و ھۆشمەندی و ژیری
نییە کہ تۆ خۆت لە ئاگری دۆزە خ بپاریزیت و بجیتە بە ھەشتەوہ بە ھۆی پۆشینی
حیجا بہوہ !؟

وه ئایه گه وره ترین سته مت له خۆت نه کردوه که به دلنیا یی بزانی ت ئه م کاره ت
هۆکاره بۆچوونه دۆزه خو وازی لێ نه هیئت و به سه ر نه فس و شه یتاندا زال
نه بیت و گوێرایه لێ ئه وان پێش گوێرایه لێ خوا و پیغه مبه ره که ی بکه یت؟
له پیاویتیکی تردا پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: ((فَإِنَّهُنَّ ملعونات)) (سلسله
الأحاديث الصحيحة: ٢٦٨٣).

واته: ئه و ئافره تانه ی ئه وه سیفاتیان بی ت و خۆیان دانه پۆشن ئه وانه نه فره ت
لیکرا ون و خوای گه وره ده ریانی کردوه و دووریانی خستۆته وه له په حمو سۆزو
به زه یی و میهره بان ی خو ی، ئه و په حمه ته ی که ئه وه نده گه وره و فراوان و زۆره
به فراوانی ئاسمانه کان و زه وی وه ک ده فه رموویت: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾
(الأعراف: ١٥٦).

ئایه پازیت به هۆی نه پۆشینی حیجاب وه بی به ش بیت له په حمه تی خوا !!!؟
یان دوور بیت له میهره بان ی خوای گه وره !!!؟ خۆئه گه ر له شتیکی دنیایدا بی
به ش بکری ت (وه ک ئه وه ی له هیچ کۆلیژو په یمانگایه کدا وه رنه گیریت، یاخود له هیچ
دام و ده زگایه ک دانه مه زرییت، یاخود مووچه ت پێ نه دریت، یاخود ...) ئه و ژیا ن ت
لێ تال ده بی ت و هه موو هه ول و توانا ت به گه ر ده خه یت بۆ وه رگرته وه ی ئه و شته
دو نیا ییه، ئه ی بۆچی بۆ نزیک بوونه وه له خوای گه وره و سۆزو میهره بان ی و
په حمه تی بریار یکی بوێرانه ناده یت و حیجاب بپۆشیت؟! تا په زامه ندی خوای
گه وره به ده ست بیئت؟!

ہر وہا حکمہ تیکی تر لہ بالاپوشی ئو وہیہ کہ خۆت داپوشی کاریگہری خراپت
 بہ سہر کوپانہ وہ نابیت و پاریزراو دہ بیت و زیانت بویان کہ متر دہ بیت یان
 ہر نابیت، ئایہ نابینیت بہ ہوی تیکہ لاوی و خۆدانہ پۆشیننی کچان لہ خویندنگہ و
 پہیمانگا و زانکۆکان چی کاریگہریکی خراپی کردۆتہ سہر خویندکارہ کوپہ کان
 بہ شیوازیک ئاستی خویندن زۆر دابہ زیوہ لہ ہموو شوینہکانی خویندنا چونکہ
 میٹشک و بیرو ہۆشی لای خویندن و زانست و زانیاری نییہ و زۆریک لہ گہ نجان ئالی
 بہنچ کران یا خود ماددہ ہۆشبہرہکانیان خواردوہ ئاگیان لہ خویندن نہ ماوہ و
 بیریان تہنہا لای کچانہ، ئہمہش زیانیکی زۆری ہہیہ و زہبریکی کوشندہی
 لہ زانست و زانیاری و داہیتان و فیربوون داوہ بہ لَام بہ سہر خۆمانی ناہینین و
 خۆمانی لی بی ئاگا دہکین .

ہر وہا حکمہ تیکی تر لہ خۆداپوشینی ئافرہتان ئو وہیہ کہ کہ متر کوپان
 نہ زہریان لیدہ کەن بہ لَام کہ خۆیان دانہ پۆشن زیاتر سہرنجی کوپان بہ لای
 خۆیاندا رادہ کیٹشن و تووشی نہ زہرو تیروانی نی حہرامیان دہکەن و ئوکاتہ
 سہرہ پای ئوہی کوپان تاوانبار دہبن پشکی گہ ورہی تاوانہ کہ دہکەیتہ
 سہر ئافرہتان، خوی گہ ورہش دہفہرموویت :

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرْكَىٰ لَهُمْ ﴾ (النور: ۳۰)

واتہ: ئہی محمد (ﷺ) بہ پیوانی باوہردار بللی باچاویان پیاریزن لہ تیروانی
 حہرام بۆ ئافرہتان و داوینی خۆیان پیاریزن چونکہ ئوہ بویان پاکترو چاکترہ .

بۆیه تاوانی خه لکانی تریش بانه یاته سه رشانى تۆ، چونکه له وانه یه له ماوهی مانگی کدا بۆنمونه به سه ده ها جار له لایه ن کورانه وه ته ماشا بکرییت و سه ده ها تاوان بیته سه رشان و ته رازووی کرده وه خراپه کانت قورس بکه ن و تۆ به خۆت نازانیت تائه و پۆژه ی که ده چیته وه خزمه ت په روه ردگارت ئه وکاته هه موو راستیه کانت بۆ درده که ویت و په شیمان ده بیته وه که په شیمانی دادی هیه که سیک نادات له و پۆژه داو هیه سوودیکی نییه، بۆیه پیش ئه وهی ئه و پۆژه بیت په له بکه و ده ستپیشخه ری بکه له پۆشینى حجاب تابیت به پیشه واو پیشه نگ له چاکه داو هاوړپیکانیش چاو له تۆ بکه ن ئه وکاته پاداشتی ئه وانیش بۆ تۆ دیت به بی ئه وهی له پاداشتی خویان که م بیته وه، وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: (الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ) (انظر حديث رقم : ۳۳۹۹ فی صحيح الجامع الصغير).

واته: ئه وهی پینمایى خه لك ده کات بۆ چاکه وه کو ئه وه وایه که خۆی ئه نجامی دابیت

یانزهیه م:

له وانه یه بلیت گرنګ دله و خوا ته ماشای شیوه و لاشه ناکات به لکو ته ماشای دل
دهکات منیش دلم پاکه ؟!

له وهلامدا ده لاین: ئەمە گومانیکه و زۆر کەس دە یلێته وه وهه نديکیان له
 فهرمووده یه که وه وەر گرتوه به ناته واوی که خوای گه وره ته ماشای شیوه و لاشه
 ناکات، که فهرمووده که به ته واوی به م شیوه یه یه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)
 قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى
 صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) أخرجه: مسلم ۱۱/۸ (۲۵۶۴) (۳۴) .

واته: خوای گه وره ته ماشای لاشه و شیوازتان ناکات (که جوانه یا خود ناشرینه،
 قه له وه یا خود لاوازه، په شه یا خود سپیه، چونکه ئەمانه پاداشت و سزای له سه ر
 نییه و خوای گه وره مروفی به و شیوازه دروست کردوه و مروف ده سه لاتی خو ی
 تیدا نییه)) به لکو ته ماشای دل و کرده و کانکتان دهکات.

پیغه مبه ر (ﷺ) له م فهرمووده یه دل و کرده وه ی به یه که وه هینا چونکه ئەگه ر دل
 باش بیّت ئەوا کرده وه ش باش ده بیّت وه دل خراپ بیّت کرده وه ش خراپ
 ده بیّت، به مانایه کی تر خراپی کرده وه و تاوان به لگه یه له سه ر خراپی دل چونکه
 ئەگه ر دله که باش و پاک بوايه ئەوا کرده وه کانیش باش و چاک و پاک ده بوون نه ک
 تاوان و سه ریچی، که واته که تو سه ریچی فه رمانی خوای گه وره و پیغه مبه ر
 (ﷺ) ده که یه به لگه یه له سه ر ئەوه ی که دلت پاک و باش نیه بویه کرده وه کانت
 باش نیه و تاوان و سه ریچی، وه کو له فهرمووده یه کی تر دا پیغه مبه ر (ﷺ)
 به راشکاو ی ئاماژه بو ئەم راستیه دهکات و ده فهرموویت: (أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ

مُضَغَّةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقُلْبُ). [البخاري / الإيمان / ۵۲].

واته: ئاگادابن و بزائن پارچه گوشتیک له‌ناو له‌شدا هه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌و پارچه گوشته پاک و چاک بیت ئه‌وا هه‌موو له‌ش پاک و چاک ده‌بیت، وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌و پارچه گوشته خراپ و پیس بیت ئه‌وا هه‌موو له‌ش خراپ و پیس ده‌بیت، ئه‌و پارچه گوشته‌ش بریتیه له‌دل.

که‌واته دلپاک ئه‌و که‌سه‌یه که کرده‌وه‌کانی به‌گویره‌ی قورئان و سوننه‌ت بیت نه‌ک به‌گویره‌ی هه‌وا و ئاره‌زوو نه‌فس و شه‌یتان بیت، به‌گویره‌ی ئه‌م قسه‌یه بیت کی‌تاوانی ئه‌نجامداو سه‌رپیچی کرد بلیین ئایه دل‌ت پاکه‌یان نا؟ ئه‌گه‌ر ووتی دل‌م پاکه‌ده‌بیت هیچی له‌گه‌لدا نه‌ووتریت و ده‌ست خوشی لی‌بکریت له‌سه‌ر دل‌ه پاکه‌که‌ی !!!

هه‌روه‌ها پی‌نغه‌مبه‌ر (ﷺ) زیاتر ئه‌م گومانه‌ی شه‌یتان پووچه‌ل ده‌کاته‌وه (قَالَ حَدَّثَنِي: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: (تُعْرَضُ الْقُلُوبُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْخَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أُشْرِبَهَا نُكْتُ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكْتُ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ: عَلَى أَبْيَضَ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخَرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًّا كَالْكُوزِ مُجْحِيًّا، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أُشْرِبَ مِنْ هَوَاهُ). (رواه مسلم، وانظر حديث رقم: ۲۹۶۰ في صحيح الجامع الصغير)

واته: فیتنه‌و ئاشوب و تاوان پوو‌ده‌که‌نه دل‌ه‌کان و ده‌وری دل‌ه‌کان ده‌ده‌ن جار له‌دوای جارو به‌رده‌وام، جا‌ه‌ردلیک و ه‌ری بگری‌ت و تاوان ئه‌نجام بدات ئه‌وه خالیکی په‌شی تی ده‌که‌ویت، وه‌ه‌ر دل‌یک نه‌یکات و نکۆلی لی‌بکات خالیکی سپی

تیده که ویت تاوای لیدیت دلّه کان ده بن به دوو دل، دلّیکی سپی پاک و بیگه رد که هیچ ناشووب و تاوانیک زیانی پی ناگه یه نیت به به رده وامی زهوی ئاسمانه کان، وه دلّیکی تری پهشی تاریک و لیل و بۆرو لادهر له دامه زراوی نه چاکه ده ناسیت و نه به ره لستی خراپه ده کات مه گهر ئه وهی به هه واو ئاره زووی خوی ئه نجامی بدات.

که واته ئه و که سانهی به رده وامن له تاوان وه کو خۆدانه پۆشینی ئافره تان و نه پۆشینی حجاب و درخستنی جوانی خویان بۆ پیاوانی نامه حره م ئه مانه به هوی به رده وامیان له سه ر تاوان دلّیان ته واو پهش بووه، نازانن کامه چاکه یه و کامه خراپه یه بۆیه زۆر به لایانه وه ئاساییه که تاوان ده که ن و خویان دانا پۆشن نه ک له دلّ پاکیا نه وه بیته هه روه کو چۆن پیغه مبه ر (ﷺ) به راشکاوی ئه و گومانه ی پووچه لّ کرده وه. که واته ده ته ویت دلّ پاک و خاوی و بیگه رد بیته و ئه و خاله پهشانه به زووترین کات له سه ر دلّ لاچیت و سپی ببه وه ئه و فره مانی خوا جی به جی بکه و حجاب بیوشه و خۆت داپۆشه، تاراستیه کان وه کو خویان ببینیت و شهیتان لیت تیک نه دات و فیلت لی نه کات چونکه ئه گهر مه به ست تیکه یشتن بیته ئه و پیلان و نه خشه و فیله کانی شهیتان زۆر لاوازه وه کو خوی گه وره

ده فره موویت: ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۶).

دوانزه‌یه‌م:

له‌وانه‌یه بلییت بو له‌سه‌رمانی قورس ده‌که‌ن خوای گه‌وره زور به‌رهمه‌و ان شاء
الله لیمان خوش ده‌بیټ !!؟

له‌وه‌لامدا ده‌لین: به‌لای پاسته خوای گه‌وره زور به‌رهمه‌و به‌به‌زه‌بیو
لیخوشبووه به‌لام له‌همان کاتدا خوای گه‌وره سزای سه‌خت ((شدید العقاب)) ه
و لیپرسینه‌وه‌ی خیرایه‌و (سریع الحساب) ه و سیفه‌تی تووره‌ بوونی ه‌یه‌و
له‌چه‌نده‌ها شویندا ه‌رپه‌شه‌ی سه‌خت له‌و که‌سانه ده‌کات که سه‌رپیچی
فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌ن، له‌یه‌ک ئایه‌تدا خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ نَبِّئْ

عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾
(الحجر: ٤٩ - ٥٠).

واته: ئه‌ی محمد (ﷺ) ه‌وال به‌به‌نده‌کانم بده که‌من به‌پاستی لیخوشبوو
به‌به‌زه‌یم وه‌به‌پاستی سزای من سزایه‌کی زور به‌ئیش و ئازاره .
که‌واته ئه‌و خوایه‌ی که‌به‌رهمو به‌زه‌یه‌یه ه‌ر ئه‌و خوایه‌یشه که‌توره ده‌بیټ و
سزات د‌ه‌دات و سزاکه‌یشی زور به‌ئیش و ئازاره به‌لام خوای گه‌وره په‌حم و سوژی
بو ئه‌و که‌سانه‌یه که‌په‌حم به‌خویان ده‌که‌ن و ده‌گه‌رینه‌وه بو‌لای خوا نه‌ک
به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر تاوان و بلین خوا به‌رهمه‌و لیمان خوش ده‌بیټ , ئایه
ده‌کریت تو له‌خویندنگاو زانکو هیچ نه‌خوینیت و خوت ئاماده نه‌که‌یت و بلییت
خوا گه‌وره‌یه و د‌ه‌رده‌چین و ناجیح ده‌بین , ئه‌مه فی‌ل کردنه له‌خوت و ده‌بیټ
بخوینیت پاشان بلییت خوا گه‌وره‌یه و د‌ه‌رده‌چین .

شاعیر دهلیت :

ترجوا النجاة ولم تسلك مسالكها

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبْسِ

واته: به ئومیدی پزگار بوونیت و پزگای پزگار بوونت نه گرتوته بهر، به پاستی که شتی له سهر وشکانی ناپوات .

ئومید بوون به خوا شتیکی زور باشه به لام به کردارو خو ئاماده کردنه وه له بهرامبه ریشدا ده بیئت مروؤ چهنديک به ئومیدی په حمه تی خواو به هه شته ئه وهنده ش له خوا بترسیئت و ترسی دۆزه خی هه بیئت، چونکه ئومید و ترس ((الرجاء والخوف)) ده بیئت هاوسه نگ بن و یه کسان بن وهك دووباللی بالندهن، چون بالنده ناتوانیئت به یهك بال بفریئت و ده كه ویته خواره وه، مروؤ به بی هاوسه نگی (ترسو ئومید) باوه ری ته واو نیه و ده كه ویته ناو دۆزه خ ئه گهر ده ست به رداری یه کیکیان بیئت چونکه ئه گهر که سیك ئومیدی به په حمی خوا نه بیئت ئه وا واز له دنیا ده هیئییئت و خوی یه کلا ده کاته وه بو په رستنی خوا له ترسی خوادا که ئه مهش له شهرعدا دروست نییه مروؤ بجیته خه لوه له ژیان داپریئت، وه ئه گهر که سیك ترسی خوی له دلدا نه بیئت ئه وا هه موو تاوانیك ئه نجام ددات و له هیچ ناگه پریته وه و به ئومیدیشه له پییش هه موو که سیک بجیته به هه شته وه که ئه مهش له شهرعدا ته واو نیه به لکو ده بیئت مروؤ چاکه بکات و به ئومیدی به هه شت بیئت و خوی بیاریزیئت له خراپه و ترسی خوی گه وره ی هه بیئت و له سزای خواو دۆزه خ بترسیئت، هه روه کو پیغه مبه ر (ﷺ) خواناسترین و خواپه رستترین مروؤ بووه

له سهر پووی زهوی ئینجا له خوا ده ترساو ده یفه رموو: ((اللهم إني أسألك الجنة وأعوذ بك من النار)) (صحيح سنن أبي داود: ۳/۳۷۷).

واته: ئه ی په روه ردگار داوای به هه شت لیده که م به ئومیدی چوونه به هه شتم وه پهنات پی ده گرم له دۆزه خو ده ترسم له چوونه دۆزه خ.

هه ربویه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۸﴾ (الزلزلة: ۷ - ۸).

واته: هه رکه سیک به ئه ندازه ی کیشی گه ردیک خپرو چاکه بکات ئه و له پوژی قیامه تدا ده یبینیته وه وه هر که سیکش به ئه ندازه ی کیشی گه ردیک شه پو خراپه بکات ئه وه ده یبینیته وه، هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (والله لَو تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَصَحِحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا) (انظر حديث رقم: ۲۴۴۹ في صحيح الجامع الصغير).

واته: ئه وه ی من ده یزانم ده رباره ی سه ختی پوژی قیامه ت ئه گه ر ئیوه بتانزانیاه ئه و که م پیده که نین و زور ده گریان، که واته ئه گه ر خوای گه وره ته نها لیخو شبوو لیپوورده و به په حم و به زه یی بوايه و توپه نه بوايه و سزای نه بوايه بو تاوانباران و سه ریچی کاران ئیتر بوچی دۆزه خی دروست ده کردو پیغه مبه رانی ده نارده و کتیبی ده نارده خواره وه؟! بوچی خوای گه وره ئه وه نده وه سفی دۆزه خی ده کردو سزاکانی بو ئیمه باس ده کردو!؟

که واته ده بیئت مروؤ چاکه کار بیئت و فهرمانه کانی خوای گه وره جیبه جی بکات پاشان به ئومیدی په حمه تی خوای گه وره بیئت نه که له سهر تاوان به رده وام بیئت و

بلّیت خوی گه وره به په حم و به زه ییه و لیمان خوش ده بیّت، جا نه گه ر خوی گه وره چا که کارو خراپه کار پیکه وه بخاته به هه شته وه ئیتر مانای جی به جی کردنی فه رمانی خوا چیه؟! نه خیر هه رگیز چا که کارو خراپه کار، بالا پّوش و دانه پّوشراو، نو یژ خوین و نو یژ نه که ر... هتد، له ته رازووی خوی گه وره دا یه کسان نین خوی گه وره ده فه رمو یّت: ﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجُرِمِينَ﴾ (٣٥) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ (القلم: ٣٥ - ٣٦).

واته: ئایه موسلمانان وه کو تاوانباران ته ماشا ده که یین و پاداشت ده دینه وه نه خیر وانیه نه مه چی حوکم و برپاریکه ئیوه ده یدهن چّون بریادان واده بیّت!!! هه وهرها ده فه رمو یّت خوی گه وره: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص: ٢٨).

واته: ئیوه واده زانن که ئیمه باوه پداران وه ک خراپه کاران و ئاشووب گپران له سه ر زه وی ته ماشا ده که یین، یاخود خواپه رستان و خو پاریزان له تاوان وه کو خراپه کاران ته ماشا ده که یین و پاداشت ده دینه وه؟! بیگومان نه خیر وانیه جاتّوش پښگای پزگاری و سه رفرازی دویاو قیامه ت بگره به رو پّوشاکی حیشمه ت و حورمه ت له به ر بکه و به ئومید ی په حمه تی خوی گه وره به نه ک له سه ر تاوان به رده وام بیت و به ئومید ی په حم و سۆز بیت و خو ت بخه له تی نی . خوی گه وره په حم له هه موو لایه کمان بکات و هیدایه تمان بدات.

سیانزه یه م:

له وانه یه بلییت من چه ندها سا له خوم دانه پو شیوه و تووشی تاوانیکی یه کجار
زور بووم و خه لکیکی زوریش به هو ی منه وه تووشی تاوان بوونه تازه خوی گه وره
لیم خوش نابیت بویه حیجاب نا پوشم؟!

له وه لامدا ده لیین: هه رکه سیك توبه بکات و بگه پیتته وه بولای خوی گه وره نه و
خوی گه وره لی خوش ده بیت نه گه ر شه ریکیشی بو خوا دانا بیت، نه گه ر کوفری
به خوی گه وره کرد بیت (په نا به خوی گه وره) ئیتر چون له تو خوش نابیت
که بگه پیتته وه بولای، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا
عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِیْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: نه ی محمد (ﷺ) به و به ندانه م بلی که زیاده پره ویا ن کردوه و ئیسرافیا ن
کردوه له تاوان کردندا با نا ئومید نه بن له پره حمه تی خوا چونکه به پاستی خوی
گه وره له هه موو تاوانه کان خوش ده بیت وه به پاستی خوی گه وره لیخوشبوو
به به زه ییه، نه ک هه ر خوی گه وره له و که سانه خوش ده بیت که ته وبه ده که ن و
ده گه پیتته وه بولای خوی گه وره به لکو هه رکه سیك به ته واوه تی و به پاستی ته وبه
بکات نه و خوی گه وره خراپه کانی بو ده گوپی ت به چاکه له ته رازووی
کرده وه کانیدا وه کو ده فهرموویت: ﴿اِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا
فَاُولٰٓئِکَ یُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنٰتٍ﴾ (الفرقان: ۷۰).

واته: هه ركه سيك ته وبه بكات و باوه پ بئيت و كرده وهی چاك ئه نجام بدات ئه وانه
خوای گه و ره كرده وه خراپه كانيان بۆ ده گۆرپيت به چاكه .
وه پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويت: (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) (انظر حديث
رقم : ۳۰۰۸ في صحيح الجامع الصغير).

واته: ئه و كه سه ی كه ته وه به ده كات وه كو ئه و كه سه وایه كه هپچ تاوانیكي
نه بپيت . وه پيغه مبه ر (ﷺ) به سه ر هاتی ئه و پیاوه مان بۆ ده گۆرپيته وه كه سه د
كه سی به ناحق كوشتوو به لām كه ته وبه ده كات خوای گه و ره لیی خوش
ده بپيت، جا خۆ تاوانی تۆ وه كو تاوانی ئه م كه سه نیه و زۆر له م تاوانه كه م تره
به لگو هه ر قیاس ناكریت جا په له بكه به ره و لیخۆشبوونی خوای گه و ره و ته وبه
بكه و رووبكه ره خوای گه و ره و خۆت داپۆشه و حجاب بپۆشه و دلنیا به خوای
گه و ره لیت خوش ده بپيت إن شاء الله.

ئه مه هه ندیک بوو له گومان و بیانوی ئه و خوشكانه ی كه تا ئیستا به رده وامن له
سه ریچی كردنی خوای گه و ره و پیغه مبه ره كه ی و پۆشاکی شه رعی ناپۆشن و
خۆیان دانا پۆشن و جوانی خۆیان بۆ پیاوانی نا مه حره م ده رده خه ن، كه به
به لگه ی قورئان و سوننه ت و عه قل و ه لāmیان دایه وه و گومانه كانیانم هه لۆه شان وه،
كه ئه گه ر له داها توویش هه ر گومانیک تری ببیستین ان شاو الله وه لāmی
ده دینه وه به ئومیدی ئه وه ی كه سانیک دڵ زیندو و هۆشمه ند سودی لی ببینن و
بپيته هۆی گه رانه و هیان بۆ لای خوای گه و ره تا ان شاو الله له دونیا و قیامه ت

به خته و هرو ئاسوده بنو پیش ئه وهی که په شیمان بینه وه له رۆژیک که په شیمانی
سود به کهس ناگه یه نیت و دادی کهس نادات.

داواکارم له خوای گه وره که ئه م کاره وه موو کاره چاکه کانی ترمان
لیوه ربگریت و ته نها له بهر ره زامه ندی ئه و بیت ان شاء الله .

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین، والحمد لله الذي بنعمته
تتم الصالحات.